

Învățați copiii

Învățați copiii
cum să stea pe genunchi,
când întimericul nopții se strânge.
Se vor ridica de acolo
ca o pădure tânără,
pe care nimic nu o frânge.

Învățați copiii
semnele cerului și ale timpului,
frumusețea Cuvântului,
Atunci nu se vor mai teme
De puterea adâncului.

Nu-i duceți la marginea prăpăstiei,
să le arătați cât de adâncă e ura,
Așezați-i la marginea cerului,
Să vadă cât de necuprinsă-i iubirea.

Dacă cerul li se pare sus,
povestiți-le mereu despre Isus.
Dacă sunt triști că se vestejesc florile,
Desenați-le curcubeul cu toate culorile.
Arătați-le cuvintele de iubire
către oameni cum curg
Învățați-i cântecul
cum se cântă pe rug.

Sădiți în ei tăria Cuvântului.
Învățați-i semnele cerului
și ale pământului.

Alina Stochici

Colectivul de redacție:

Teo Laze, Dana Popa, Andreea Fiț,
Ildikó Trică, Ramona Codrea, Andrada Popa,
Lili Gherasim, Dani Ardelean

Pentru materiale, sugestii și propuneri, așteptăm să ne
scrieți la adresa de e-mail
buletin.duminical@yahoo.com

ATENȚIE

◆ Dacă ai citit acest buletin și te-ai simțit zidit sufletește, ia-l și
dă-l unui prieten care are nevoie de Dumnezeu. Nu-l arunca sau
nu-l lăsa uitat pe vreun raft din camera ta!

◆ În cazul în care ai "pierdut" un număr al buletinului și dorești să îl citești, intră pe
www.poartacerului.ro, la secțiunea Resurse, și vei găsi buletinul în format COLOR.

Să ne rugăm pentru...

... micuțul Caleb Prichici, care este adus
azi pentru a primi binecuvântarea Domnului.
Tatăl Ceresc să îl ia pe brațele Sale și să îl
ocrotească toată viața lui, alături de părinți și cei
dragi lui.

... familia Melen Sebastian și Alina, care
se întemeiază duminica aceasta sub
binecuvântarea Domnului în biserica noastră.
Fie ca Dumnezeu să îi țină strâns legați unul de
altul și, împreună, de El, Creatorul familiei.

... viitorii părinți. Domnul să îi ajute să
poată să întâmpine cu multă dragoste copilașii
pe care El a hotărât să îi trimită în familiile lor
și să fie tot timpul aproape de El, ca să
primească înțelepciunea necesară creșterii lor
pentru Cer.

"Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, și
El te va sprijini. El nu va lăsa niciodată să se
clatine cel neprihănit." (Psalmii 55:22)

Vă stau la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale:

Pastor Nelu Filip:	tel. 0745-306431
Pastor asist. Eusebiu Stănilă:	tel. 0722-800691
Prezbiter Sandu Guler:	tel. 0722-510842
Prezbiter Romică Florescu:	tel. 0721-644073
Prezbiter Alex Păduraru:	tel. 0768-811488
Diacon Raul Damean:	tel. 0734-539044

ÎNTÂLNIRILE BISERICII

DUMINICĂ :	9 - 12 Serviciu divin
	18 - 20 Serviciu divin
MARȚI :	18 - 20 Rugăciune
JOI :	18 - 20 Serviciu divin

Timișoara — str. Banul Mărcăine, nr.25
tel. 0256-472002

BISERICA POARTA CERULUI

"Întăriți-vă în Domnul" (2016)

"Scoală-te, ia copilul și ține-l de mână; căci voi face
din el un neam mare." (Geneza 21:18)

Cum să-ți crești copiii în pustie?

Cu burduful pe umăr și cu mâna copilului ei în cealaltă, pleca cu lacrimi în ochi
pentru a doua oară de la stăpâni ei. De data aceasta, fără cale de întoarcere.
Apucă drumul pustiei cu speranța că undeva, într-o zi, va găsi niște stăpâni mai buni... Curând,
speranța ei începu să pălească, făcând loc dezamăgirii. Depășită de situație, Agar nu a înțeles că
pentru a-ți crește copilul în pustie e nevoie să-l arunci în brațele Domnului, nu sub un tufiș.

E adevărat, tufișul ține de umbră, dar... nu de sete. Cu speranța către un viitor mai bun,
deseori facem și noi asta pentru copiii noștri. Luptăm o viață întreagă să-i ținem sub
confortul tufișului, uitând că, dacă nu-s în brațele Domnului, umbra e degeaba. Uitam că e o
diferență între a "purta de grijă" și "a oferi totul pe tavă". Și de atâtea ori, tufișurile astea ale
pustiei, credem noi că sunt soluția unei trăiri de clasă, uitând, însă, că ele nici pe departe nu se
compară cu brațele purtătoare de grijă ale Marelui Stăpân.

În al doilea rând, Agar nu a înțeles că pentru a-ți crește copilul în pustie, e nevoie să-l
ții de mână, nu să stai la distanță de el: "Scoală-te, ia copilul și ține-l de mână; căci voi face
din el un neam mare." (Geneza 21:18).

Întotdeauna după aruncatul copilului sub tufiș, vine "mersul în față" (vs. 16: "Și s-a dus
de a șezut în fața lui la o mică depărtare de el"). Tata vine seara târziu de la muncă și pleacă
dimineața devreme și se văd cel mai probabil în weekend. Am auzit și de părinți care îi lăsau
copilului bilete de genul: "Mâncarea e în frigider. Ne vedem deseară." (dacă îl mai găseau
treaz). Când copilul îți vine acasă când vrea el, când iese din casă fără să-ți spună unde pleacă, să
nu uiți: tu nu-l mai ții demult de mână. Când colegul de clasă îi e mai bun prieten ca tata, tu ești
deja undeva în spate. Spunea o fetiță: "Tati, cât câștigi la lucru că lucrezi așa de mult și de mine
nu ai timp deloc?" "10 \$, draga mea, pe oră!" răspunse tatăl. "Tati, dacă îți dau 10 \$, ai timp și
pentru mine o oră?"
(continuare în pag. 3)

Familii unite în rugăciune

Familia PRICHICI

Membrii familiei: Emanuil și Cristina au întemeiat o familie în 21 septembrie 2014. Din 23 mai 2016, ei trăiesc bucuria de a fi părinții lui Caleb (2 luni), o binecuvântare primită de la Dumnezeu cu multă bucurie și recunoștință.

Slujirea în biserică: Momentan, Familia Prichici caută să cunoască tot mai mult din Cuvântul Domnului și se bucură de părțile din biserică cu dorința ca, în viitor, să se implice în slujire în corul bisericii și Dumnezeu să lucreze prin ei.

Ocupație: Emanuil este inginer IT la o companie din Timișoara, iar Cristina este inginer chimist la o companie din Buziaș.

Versetul familiei: Iosua 1:8 - *“Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.”*

Experiențe cu Domnul: Emanuil și Cristina ne-au împărtășit modul în care au văzut intervenția lui Dumnezeu în perioada în care Cristina era însărcinată: *“După ce ne-am căsătorit, ne-am dorit foarte mult un copil. Nu a venit când am vrut noi, dar în final, a venit când Dumnezeu a hotărât asta. Când am aflat că soția e însărcinată, ne-am bucurat foarte mult. Am fost la doctor, totul a fost bine, însă nu a trecut o săptămână și Cristina a început să vomite foarte mult și să slăbească atât de mult încât nu se mai putea ține pe picioare. A fost nevoită să se interneze în spital, unde a stat aproximativ o lună. Acolo, i se administrau perfuzii de 3 ori pe zi. Doctorul care se ocupa de ea ne-a sfătuit de câteva ori să recurgem la avort pentru că ea nu va reuși să ducă sarcina până la capăt, fiind atât de slăbită. În tot acest timp, starea Cristinei se îmbunătățea doar când se făceau rugăciuni și se ținea post. Sub nicio formă nu eram de acord cu ideea avortului, pentru că eram convingeți că Dumnezeu ne-a dat acest copil și El o va ajuta pe Cristina să ducă sarcina până la capăt. Văzând părerea medicului, dar crezând în puterea lui Dumnezeu, ea a hotărât să plece din spital pe propria răspundere. Am continuat să vizităm alt doctor, care ne-a încurajat să continuăm. Starea de sănătate a Cristinei s-a îmbunătățit abia în luna a 5-a de sarcină. În tot acest timp, i s-au administrat perfuzii peste perfuzii, însă din luna a 5-a, totul a decurs foarte bine. Din toată experiența aceasta, nu putem decât să-I aducem Domnului mulțumiri, slavă, cinste, onoare. El să fie binecuvântat pentru dragostea și pentru purtarea Lui de grijă și nu în ultimul rând, El să fie slăvit pentru fiul nostru, Caleb.”*

Motive de rugăciune: Ei au înțeles că totul este din El, prin El și pentru El și cer Domnului înțelepciune, putere și sănătate pentru a-l putea crește pe Caleb pentru El.

Domnul să-i binecuvânteze cu tot ce are El mai bun aici pe pământ și cu viață veșnică în cer! ■ **L.G.**

www.poartacerului.ro

Urăm

“La Mulți Ani!”

*în umblarea cu
Domnul celor care
își serbează ziua de
naștere săptămâna
viitoare:*

Duminică, 24 iulie

Alexia Ursu

Decebal Alexan

Estera Păduraru

Lavinia Cornea

Nicoleta Dănilă

Valentina Oproiu

Luni, 25 iulie

Alina Jurmescu

Dorina Florescu

Marti, 26 iulie

Mircea Velea

Rodica Cristea

Miercuri, 27 iulie

Denisa Gherasim

Marinela Prisneac

Mathias Popa

Mihaela Bruda

Norbert Gherasim

Ramona Buga

Joi, 28 iulie

Patricia Hepeș

Sebastian Rusu

Vineri, 29 iulie

Carina Tomuța

Mario Fărcaș

“Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare.”
(Isaia 41:10)

Ce înseamnă numele copilului meu?

www.poartacerului.ro

Copilașul adus azi să primească binecuvântarea Domnului poartă numele **Caleb**.

Acest nume este de origine ebraică și înseamnă **“din toată inima** (din **“kal” = tot** și **“lev” = inimă**), **devotat, credincios”**.

▲ Caleb Prichici

În Vechiul Testament, cel care a purtat numele Caleb a fost unul din cei doisprezece conducători trimiși de Moise să iscodească Canaanul; dintre israeliții care au plecat din Egipt, doar Caleb și Iosua au fost rânduiți de Dumnezeu să pășească în țara promisă; pe paginile Bibliei, Caleb s-a remarcat ca un om credincios, curajos, luptător și neînfricat. Ne rugăm ca Domnul să facă și din micuțul Caleb Prichici un om plăcut

Lui, credincios și luptător neînfricat pentru Împărăția Cerului. Fii binecuvântat, Caleb! ■ **D.P.**

(continuare din prima pagină)

Copiii au nevoie să-i ții de mână. Să se știe în siguranță lângă tine. Să adoarmă în brațele tale, povestindu-le tu despre Iosif, Timotei și Estera, și nu calculatorul despre Tom și Jerry. Să mai audă cântându-se: *“Am o inimă micuță”* și acasă, nu doar la Școala Duminicală. Să adoarmă cu *Biblia povestită copiilor* în mână, și nu cu telecomanda de la TV.

În al treilea rând, pentru a-ți crește copiii în pustia acestei lumi, trebuie să înțelegi că **Dumnezeu îți arată izvorul, dar nu îți umple burduful cu apă** (vs. 19: *“Și Dumnezeu i-a deschis ochii și ea a văzut un izvor de apă; s-a dus de a umplut burduful cu apă și a dat copilului să bea”*). Cred că nu există mai mare tragedie decât să mori de sete lângă un izvor cu apă. Cu ochii noștri orientați spre cele materiale, e atât de greu să mai vedem izvoare de har lângă noi, din care să ne adăpăm copiii. Noi avem lângă noi atâtea izvoare binecuvântate, dar de multe ori ne e greu să ne umplem burdufurile cu experiențe ale credinței din care să bea și copiii noștri. De atâtea ori Dumnezeu își face partea în familiile noastre, dar noi, oare, ne-o facem?

Trăim în pustie azi. Diavolul e mulțumit dacă-ți lași copilul la umbra lucrurilor materiale și dacă tu stai la distanță, fără să-i dai apă. E mulțumit dacă folosești mereu zicala: *“Măcar să aibă el dacă eu n-am avut”*. E mulțumit chiar dacă sunt izvoare lângă tine, dar tu și copiii tăi nu beți din ele.

Însă, dacă dorim ca arșița pustiei să nu ne doboare familiile, haideți să ne mai ridicăm încă o dată, să micșorăm distanța dintre noi și copiii noștri, luând mânuța lor fragedă într-a noastră, să mai umplem burdufurile cu lacrimi din izvorul altarelor familiale, iar copiii să vadă în noi, părinții, că ne luptăm să-i ținem în viață pentru Cristos. ■ **Cristian Boariu -**

www.resursecrestine.ro

